

vesteringsforening ejer alle andele i en anden investeringsforening, hidtil vanskeligt har kunnet forekomme. Der er imidlertid i lovgivningen omkring investeringsforeninger en tendens til at svække spredningskrav m.v. I de investeringsforeninger, der henvender sig til særligt kvalificerede investorer, opgives de særlige krav til investeringerne. Herudover gælder, at investeringsforeninger, som er et nyt skattemæssigt begreb, også kan være aktieselskaber, der er helt uden for de tilsynsregler, der gælder for investeringsforeninger. Endelig gælder, at det skattemæssige investeringsforeningsbegreb er bredere end det tilsynsmæssige investeringsforeningsbegreb, således at der muligvis vil kunne forekomme små, lukkede foreninger, der skattemæssigt behandles som investeringsforeninger.

Udviklingen i investeringsforeningslovgivningen skaber behov for at klargøre den skattemæssige retstilstand. Lovgivningen er nødt til at tage højde for, at aktieombytninger eller ombytning af investeringsforeningsbeviser vil kunne forekomme for investeringsforeninger og udloddende investeringsforeninger m.v. Behovet er blevet særlig aktuelt på grund af det foreliggende lovforslag, hvor det foreslås, at skattefri aktieombytning skal kunne ske uden tilladelse.

Ændringsforslaget vedrørende ombytning af beviser i investeringsforeninger og investeringsforeninger har således til formål at klargøre retstilstanden.

Indehavere af investeringsforeningsbeviser og deltagere i investeringsforeninger kan beskattes efter vidt forskellige regler. Beviser i investeringsforeninger beskattes efter lagermetoden. Beviser i aktiebaserede udloddende foreninger beskattes som aktier efter realisationsmetoden. Beviser i andre udloddende investeringsforeninger beskattes ligeledes efter realisationsmetoden, men som kapitalindkomst.

Reglerne er så forskelligartede, at ombytning af beviser m.v., uden at der sker afståelsesbeskatning af bevisindehaveren, kun bør kunne forekomme, når en forening erhverver beviser i en forening af samme slags.

Dette skyldes successionsprincippet, som medfører, at aktionærer, der ombytter aktier i et selskab (det erhvervede) med aktier i et andet selskab (det erhvervende), skal behandle de tilbyttede aktier, som om de var erhvervet for samme anskaffelsessum og på samme anskaffelses-

tidspunkt som de ombyttede aktier, jf. fusions-skattelovens § 11, der finder anvendelse ved aktieombytning efter de gældende regler, jf. aktieavancebeskatningslovens § 36, stk. 3. For så vidt angår de foreslåede regler om ombytning uden tilladelse, følger successionsprincippet af forslaget til aktieavancebeskatningslovens § 36 A, stk. 4. Hvis successionsprincippet skulle overføres til alle tilfælde, hvor der sker ombytning af investeringsforeningsbeviser og andele i investeringsforeninger, ville det skattemæssige resultat være u hensigtsmæssigt i en række situationer.

I nogle tilfælde ville medlemmet således blive undergivet en uforholdsmæssigt strengere beskatning på grund af en ombytning, hvis denne kunne ske skattefrit. I sådanne tilfælde er der derfor ikke behov for regler om skattefri ombytning. Som eksempel kan nævnes en ombytning, som medfører, at en aktiebaseret udloddende forening (den erhvervende forening) erhverver investeringsforeningsbeviser i en obligationsbaseret udloddende forening eller investeringsforening (den erhvervede forening). Den erhvervende forening vil allerede af den grund ophøre med at være aktiebaseret, jf. aktieavancebeskatningslovens § 21, stk. 3, nr. 1. Foreningen omdannes som følge af ombytningen til en obligationsbaseret (evt. blandet) forening. Det er ikke nogen fordel for medlemmerne, at der ikke sker beskatning i forbindelse med omdannelsen. Det skyldes, at en avance, der ellers ville skulle beskattes som aktieindkomst, i stedet ville blive beskattet som kapitalindkomst.

I andre tilfælde vil en skattefri ombytning reelt være en omgåelse af skattereglerne. Et eksempel på en omgåelsessituation, som ville kunne opstå, hvis det erhvervende og det erhvervede selskab ikke var af samme art, er den, hvor indehavere af beviser i en obligationsbaseret udloddende forening har haft et ikkefradragsberettiget tab. Hvis der kunne ske skattefri ombytning med investeringsbeviser i et investeringsforeningsforening, ville successionsprincippet medføre, at indehaverne af beviset ville få fradrag for tabet i kapitalindkomsten.

Derfor medfører den foreslåede § 36, stk. 5, at der kun kan ske skattefri ombytning af investeringsforeningsbeviser m.v. med beviser m.v. i en investeringsforening henholdsvis et investeringsforeningsforening af samme type.